

ΠΡΟΧΕΙΡΟ, ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΜΟ ΜΕΧΡΙ 10-4-23

Θα παρουσιάσουμε αυτό το έγγραφο, στις αρχές Μαΐου του τρέχοντος έτους 2023, σε όλα τα γραφεία που έχει ανοίξει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΕΓΓΡΑΦΟ ΣΥΜΦΩΝΗΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ

**Με τη δύναμη της ενότητας και του αγώνα
Οι συνταξιούχοι διεκδικούν πιο αποφασιστικά
αυτό που μας πήραν. Το πληρώσαμε και μας ανήκει.**

Οι άνθρωποι που διοικούν την καπιταλιστική οργάνωση που ονομάζεται Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να γνωρίζουν τη γνώμη των Συνταξιούχων των 27 χωρών που την απαρτίζουν.

Για το σκοπό αυτό, συντάξαμε και υπογράψαμε την παρούσα επιστολή των οργανώσεων συνταξιούχων και συνταξιούχων που αναφέρονται στο τέλος.

Γνωρίζουμε ότι οι αποδέκτες αυτού του εγγράφου δεν συμμερίζονται τις ιδέες μας. Όποιος διοικεί την ΕΕ συμφωνεί με τον καπιταλισμό ως πολιτική διαχείριση της οικονομίας.

Οι υπογράφωντες αυτό το έγγραφο, οι οποίοι εκπροσωπούν τα συμφέροντα άνω του 99% του πληθυσμού που ψηφίζει στην Ευρώπη (αν και ένα υψηλό ποσοστό ψήφων που εξαπατήθηκε από ψευδείς υποσχέσεις δεν τηρήθηκε ποτέ), δεν δέχονται φράσεις όπως αυτές που είπε αυτός που ήταν ηγέτης του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και τώρα ηγείται της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, Κυρία Lagarde, η οποία τόλμησε να πει δημόσια τι πιστεύει το 1% των ανθρώπων του πλανήτη, δηλαδή εκείνους που εκμεταλλεύονται τον καπιταλισμό εκμεταλλευόμενοι το υπόλοιπο 99%.

Συνοψίζουμε αυτό που είπε η κ. Κριστίν Λαγκάρντ σε δύο προτάσεις:

- 1) Οι συνταξιούχοι ζουν πάρα πολύ καιρό και οι συντάξεις τους είναι ένα οικονομικό βάρος που το οικονομικό μας σύστημα δεν μπορεί να αντέξει, δεδομένου ότι είναι μη παραγωγικοί άνθρωποι.
- 2) Τα μέτρα που έλαβε στις αρχές της άνοιξης του 2023 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (επιτόκια στο 3,5%) είναι απαραίτητα για τη διάσωση της οικονομίας (θα είναι η οικονομία των Καπιταλιστών) αν και θα προκαλέσουν τον θάνατο πολλών ανθρώπων.

Στην πραγματικότητα, δεν είναι μόνο ένας ηγέτης του καπιταλισμού που περιγράφεται ως απάνθρωπος, ψυχοπαθής, αντιστήρικτος, εγωιστής, εκμεταλλευτικός κ.λπ., είναι αυτό που σκέφτονται οι ηγέτες των πολυεθνικών που είναι αυτοί που κυβερνούν στον Καπιταλισμό.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΔΕΪΤΕ ΤΩΡΑ ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ Η ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ, Η ΟΜΑΔΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΠΛΟΥΤΟ:

Το δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης υπήρξε ένα από τα μεγαλύτερα επιτεύγματα της εργατικής τάξης του περασμένου αιώνα. Δεν ήταν μια παραχώρηση λόγω της ευαισθησίας των κυβερνήσεων των καπιταλιστικών χωρών και των επιχειρηματικών ομίλων, αλλά το αποτέλεσμα μιας σκληρής, ακαταμάχητης και συχνά αιματηρής ταξικής πάλης.

Οι εργάτες στις καπιταλιστικές χώρες στην πάλη τους για το χαρακτήρα των αιτημάτων τους έχουν επηρεαστεί θετικά από τις κατακτήσεις των λαών της ΕΣΣΔ, οι οποίες από την ίδρυσή της, η επαναστατική και κομμουνιστική κυβέρνηση άρχισε να τις υλοποιεί δωρεάν για τους εργαζόμενους και για ολόκληρο το λαό. Και αργότερα, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, για ολόκληρο τον σοσιαλιστικό κόσμο. Για πρώτη φορά η ανθρωπότητα, οι εργαζόμενοι πέτυχαν σημαντικά επιτεύγματα: δωρεάν υγεία, εκπαίδευση, συντάξεις, στέγαση, κοινωνικές παροχές, πολιτισμό, μεταφορές και πολλά άλλα δικαιώματα.

Οι εργαζόμενοι στις καπιταλιστικές χώρες, επηρεασμένοι θετικά από αυτές τις κατακτήσεις, με την εξέλιξη των αγώνων τους σε όλο τον κόσμο, κατάφεραν να κατακτήσουν, σε ικανοποιητικό επίπεδο, τα κοινωνικά και κοινωνικοασφαλιστικά δικαιώματα της εργατικής τάξης και της λαϊκής οικογένειας. Ανάγκασαν τους καπιταλιστές, τα ίδια τα καπιταλιστικά κράτη, υπό τον φόβο και την επιρροή των κατακτήσεων στις σοσιαλιστικές χώρες, να ανοίξουν τα ταμειυτήρια τους και να πληρώσουν ένα μεγάλο μέρος της δημόσιας υγείας, των συντάξεων, των κοινωνικών παροχών και των δικαιωμάτων που βοήθησαν τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους να έχουν τουλάχιστον μια αξιοπρεπή ζωή.

Δυστυχώς, η κατάσταση έχει αλλάξει σε βάρος των εργαζομένων σε όλο τον κόσμο μετά τις δραματικές αντεπαναστατικές ανατροπές στη Σοβιετική Ένωση και τις σοσιαλιστικές χώρες στις αρχές της δεκαετίας του 1990.

Οι καπιταλιστές κατάλαβαν αμέσως την αλλαγή του συσχετισμού δυνάμεων και προχώρησαν στην αντεπίθεση μέσω μιας μαύρης προπαγάνδας, που δεν είχε ξαναδεί εναντίον των πρώην σοσιαλιστικών χωρών. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τι είπε ο Ρ. Ρέιγκαν για την ανατροπή της αυτοκρατορίας του κακού επί της Σοβιετικής Ένωσης; Ποιος μπορεί να ξεχάσει τα ατυχή προπαγανδιστικά επιχειρήματα των πολιτικών ηγετών του συστήματος, ενός μέρους των μέσων ενημέρωσης, των δημοσιογράφων, στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο ότι για τα τραγικά πράγματα που ζήσαμε φταίνε οι υψηλοί μισθοί, οι μισθοί, οι υψηλές συντάξεις;

Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι ηγέτες του καπιταλιστικού συστήματος έχουν την ικανότητα να σπέρνουν αυταπάτες, να κάνουν να πιστέψουν ότι το λευκό είναι μαύρο, να αποπροσανατολίσουν τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα γενικά όσον αφορά τις πραγματικές αιτίες της κρίσης, απαλλάσσοντας τους αφέντες των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων στο σαφάρι για τα κέρδη τους, σε εκείνους που είναι οι πραγματικοί ένοχοι για την κρίση που δημιούργησαν τα υπερκέρδη τους, επιρρίπτοντας την ευθύνη στους πραγματικούς παραγωγούς του πλούτου.

Η τακτική του δεν μπορούμε να πούμε ότι ήταν μάταιη. Η εκστρατεία του στέφθηκε με επιτυχία με μεγάλο μέρος των ανθρώπων στον κόσμο της εργασίας, οι οποίοι δυστυχώς έχουν εμπλακεί σε αυτή την προπαγάνδα και δεν συμμετέχουν στους αγώνες, αποδεχόμενοι τη λογική ότι «δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα».

Ο ταξικός μας εχθρός χρησιμοποιεί επίσης άλλες πιο επιθετικές μεθόδους, όπως συλλήψεις (μερικές φορές αλλάζει ακόμη και τους νόμους για να διευκολύνει την αυθαιρεσία αυτών των συλλήψεων ανθρώπων που αγωνίζονται ενάντια στον καπιταλισμό. Η αστική δικαιοσύνη δεν κάνει το ίδιο με τους φασίστες που υπερασπίζονται τον καπιταλισμό.)

Η χειρότερη ενέργεια της αστικής τάξης είναι η δολοφονία λαϊκών και κοινωνικών ηγετών και καταφεύγει σε αυτήν όταν δεν βλέπει άλλη διέξοδο. Η περίπτωση της Κολομβίας ήταν το χειρότερο παράδειγμα αυτού με την αποδοχή από τους ηγέτες των φιλοκαπιταλιστικών κυβερνήσεων σε όλο τον πλανήτη (εκτός από επίσημες δηλώσεις που δεν βοήθησαν) για δεκαετίες.

Ταυτόχρονα, μέσα από αυτή την προπαγάνδα και τη σύγχυση, επιτίθενται σε όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων, τους μισθούς και κυρίως ενάντια στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Η Ευρώπη, αμέσως μετά την ανατροπή των χωρών που οικοδόμησαν το Σοσιαλισμό, οικοδομείται με βάση μια πρώτη σημαντική ομάδα χωρών που ήταν μέχρι τότε στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, το σχέδιο της Συνθήκης του Μάαστριχτ της Ολλανδίας και τη λεγόμενη «Λευκή Βίβλο». Με αυτόν τον τρόπο, θέτουν όλα τα δικαιώματα των εργαζομένων κάτω από τη γκιλοτίνα. Από εκείνη τη στιγμή αρχίζει μια μαύρη περίοδος για τους ευρωπαϊκούς λαούς του καπιταλιστικού κόσμου. Όλες οι κυβερνήσεις ευθυγραμμίζονται με αυτή τη λογική και κάθε κατάκτηση της εργατικής τάξης τοποθετείται κάτω από τη λογική των νόμων του καπιταλισμού, του ανταγωνισμού και το κόστος του αποτιμάται.

Είναι αυτή η Ευρώπη του Κεφαλαίου που έχει αναπτύξει τον νόμο RePP, το Ευρωπαϊκό Ιδιωτικό Συνταξιοδοτικό Πρόγραμμα, που εγκρίθηκε στις 22-3-2022, ως υποχρεωτικό κανονισμό για τις 27 χώρες της ΕΕ. Ένας Ευρωπαϊκός Νόμος που οι Συνταξιούχοι απέρριψαν μαζικά ήδη στην πρώτη του σύνταξη στις 4-4-2019, και που δίνει στις Μεγάλες Ιδιωτικές Τράπεζες που εμφυτεύτηκαν στις 27 χώρες το αποκλειστικό δικαίωμα διαχείρισης μελλοντικών Συνταξιοδοτικών Ταμείων.

Δηλαδή, τη μελλοντική πλήρη ιδιωτικοποίηση των συντάξεων, αν δεν εμποδίσουμε, με τον αγώνα, την εφαρμογή αυτού του κανονισμού της ΕΕ.

Χαρακτηριστικά, από αυτή την πραγματικότητα όλες οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλοι οι νόμοι που λαμβάνονται στα καπιταλιστικά κράτη, βρίσκονται κάτω από αυτή την ταξική λογική και διέπονται από τις ανάγκες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, καταλήγοντας σε οτιδήποτε θετικό στη ζωή και την αναπαραγωγή του εργατικού δυναμικού.

Υπάρχουν πολλά στοιχεία και παραδείγματα που δικαιολογούν όλα αυτά, αλλά υπάρχουν δύο ακόμη χαρακτηριστικά για το πώς οι καπιταλιστές εκμεταλλεύτηκαν τα πάντα για να εξασφαλίσουν τη μεγαλύτερη εκμετάλλευση των εργαζομένων.

Το πρώτο παράδειγμα είναι η εκμετάλλευση της καπιταλιστικής κρίσης που ξέσπασε από το 2010 με δική της υπαιτιότητα (μια ακόμη κρίση αν είναι τεράστια και δομική που θα έχει πάντα ο καπιταλισμός όσο υπάρχει) και με βάση την υπερσυσσώρευση του κεφαλαίου.

Και το δεύτερο παράδειγμα στα χρόνια της πανδημίας του κορωνοϊού.

Σε αυτή την περίοδο, η επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στα εργατικά-λαϊκά δικαιώματα απογειώνεται μέσα από τις περικοπές στις συντάξεις, τις δαπάνες υγείας από το Κράτος, το κλείσιμο νοσοκομείων και κέντρων υγείας, δημόσιων μονάδων υγείας, σπιτιών ή κατοικιών παππούδων και γιαγιάδων, υπέρ των ιδιωτών, τη μείωση των κοινωνικών παροχών, αύξηση της συμμετοχής στην πληρωμή των φαρμάκων, αύξηση της ηλικίας συνταξιοδότησης, μείωση των μισθών των εργαζομένων, αύξηση των ωρών εργασίας και πολλά άλλα. Αυτή η επίθεση ήταν ευρέως διαδεδομένη σε όλες τις χώρες της ΕΕ, καθώς και στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες.

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι όλα αυτά τα χρόνια δεν έμειναν άπραγοι. Σε αρκετές χώρες, υπό την ηγεσία των ταξικών συνδικάτων, σε αδιάκοπη αντιπαλότητα με τον κίτρινο συνδικαλισμό, της ταξικής συνδιαλλαγής, δηλαδή των επιχειρήσεων και της κυβέρνησης, ανέπτυξαν και συνεχίζουν να αναπτύσσουν σκληρούς και μαζικούς ταξικούς αγώνες σε ένα πλαίσιο αιτημάτων για την επίλυση προβλημάτων που ανταποκρίνονται στις πραγματικές τους ανάγκες.

Σε πολλές χώρες όλα αυτά τα χρόνια αναπτύχθηκε ένα ταξικό κίνημα υπό την ηγεσία του WFTU για τους εργαζόμενους και (με εξαιρέσεις) του UIS των συνταξιούχων και των συνταξιούχων στο βαθμό που συμμετέχουν οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, έχει καταστεί δυνατή η καθυστέρηση μιας σειράς αντεργατικών, αντισυνταξιοδοτικών, αντιεπιστημονικών μέτρων και ό,τι άλλα δεν εφαρμόζονται.

Πρέπει να συσπειρώσουμε την ανταπόκριση και την απαίτησή μας, τον αγώνα μας, σε αυτή την πορεία πρέπει να συνεχίσουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Είναι ο μόνος τρόπος επίλυσης προβλημάτων, παρεμπόδισης και ανατροπής αντιλαϊκών πολιτικών που ενισχύονται, αφού οι καπιταλιστές και οι κυβερνήσεις τους, ανεξάρτητα από το πώς αυτοχαρακτηρίζονται πολιτικά (αναρτούν διαφορετικές αφίσες ή εικόνες αλλά

υπερασπίζονται τον καπιταλισμό το ίδιο), δεν έχουν και δεν θέλουν να έχουν άλλη επιλογή.

Σε αυτή την πορεία, οι οργανώσεις των ταξικά συνειδητοποιημένων συνταξιούχων, μαζί με τα ταξικά συνδικάτα, θα ευαισθητοποιήσουν για την ανάγκη πάλης για βαθύτερες αλλαγές που θα φτάσουν στο επίπεδο της ανατροπής της ίδιας της καπιταλιστικής οικονομίας και της πολιτικής εξουσίας, για την οικοδόμηση της κοινωνίας στη βάση της εξάλειψης της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. με μια οικονομία βασισμένη σε κεντρικό σχεδιασμό, στην οποία ο πλούτος που παράγεται θα εξυπηρετεί τις ανάγκες του πραγματικού παραγωγού που είναι ο εργάτης, που έχει στα χέρια του την πραγματική εξουσία εξαλείφοντας παντού το κράτος των εκμεταλλευόμενων καπιταλιστών.

Η σημερινή κατάσταση πρέπει να αλλάξει και θα αλλάξει μόνο αν οι εργαζόμενοι μέσα από τον αγώνα τους σκεφτούν τις πραγματικές αιτίες που συνθέτουν τη σημερινή τραγική κατάσταση για το λαό και γυρίσουν την πλάτη στις αντεργατικές, αντιλαϊκές πολιτικές και οργανωθούν ενισχύοντας τους αγώνες τους.

Δεν θα υπάρξουν λύσεις στα προβλήματά μας αν ακολουθήσουν αυτές τις πολιτικές, αν το εκμεταλλευτικό σύστημα πάρει θάρρος από την ανοχή που του δίνεται. Τα αιτήματα και τα αιτήματά μας που θα εγγυηθούν μια αξιοπρεπή ζωή δεν ταιριάζουν στις πολιτικές τους.

Η τελευταία δεκαετία ήταν πολύ εκπαιδευτική, όλα αυτά τα χρόνια έχουν εγκριθεί πολλές φόρμουλες από το σύστημα που δεν έχουν δώσει λύσεις και κανείς δεν μπορεί να μείνει στάσιμος, γιατί τίποτα δεν έχει τελειώσει.

Ήδη στο ECOFIN σκέφτονται πώς θα εφαρμόσουν νέα αντιλαϊκά μέτρα κατά της κοινωνικής ασφάλισης. Οι σκληρές πολιτικές τους δεν πρόκειται να σταματήσουν, πρέπει να τους σταματήσουμε την εργατική τάξη με την πάλη μας. Και όταν δεν μπορούν να πετύχουν τον στόχο τους επιβάλλοντας πολιτικές αποφάσεις, τότε καταφεύγουν σε καταστροφικούς ιμπεριαλιστικούς πολέμους, όπως αυτοί της Ανατολής και της Αφρικής, πολύ περισσότερο τώρα στην Ουκρανία. Πόλεμοι στους οποίους αποδεικνύεται ότι υπάρχουν χρήματα για όπλα και για να σκοτωθούν άνθρωποι, αλλά όχι για να καλυφθούν οι ανάγκες των ανθρώπων.

Σε αυτόν τον αγώνα πρέπει να ενισχύσουμε και να απαιτήσουμε μέτρα που αντιμετωπίζουν τον ταξικό εχθρό και ανταποκρίνονται στις σημερινές μας ανάγκες, σύμφωνα με τον πλούτο που παράγουμε, όχι σύμφωνα με αυτά που οι κυβερνήσεις θέλουν να παραχωρήσουν σύμφωνα με τις ανάγκες των ανταγωνισμών του κεφαλαίου που κατέστρεψαν τα δικαιώματά μας, τη ζωή μας.

Σε αυτή τη βάση απαιτούμε από τους εργαζόμενους, τους συνταξιούχους, τους λαούς:

- Ένα αποκλειστικά δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και ασφάλισης υγείας υψηλής ποιότητας και χρηματοδοτούμενο από το κράτος και τους εργοδότες

- Αύξηση όλων των συντάξεων με βάση τις πραγματικές ανάγκες που καλύπτουν το κόστος των αναγκών της ζωής μας
- Άρτια εξοπλισμένα γηροκομεία, με γιατρούς, υγειονομικό προσωπικό, άρτια εκπαιδευμένο επαγγελματικό προσωπικό
- Μείωση της ηλικίας συνταξιοδότησης στα 60 έτη για τους άνδρες και στα 5 έτη λιγότερα για τις γυναίκες
- Κατάργηση των παρακρατήσεων για την υγεία των συνταξιούχων, δεδομένου ότι αυτή καταβάλλεται κατά τη διάρκεια του εργασιακού τους βίου

Παραδόθηκε στα γραφεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αρχές Μαΐου 2023

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΈΓΓΡΑΦΟ ΥΠΟΓΡΆΦΕΤΑΙ ΑΠΌ ΤΙς ΑΚΌΛΟΥΘΕς ΟΡΓΑΝΏΣΕΙς ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΏΧΩΝ:

ΕΔΏ ΘΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΕΊ ΤΟ ΥΠΟΓΡΑΦΕς ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ Ρ&J